

Flora

İğneada ve çevresi ülkemizde birbiriyle ekolojik olarak bağılı ekosistemler zincirini oluşturan ender yerlerdendir. Longoz ormanları ve yaprak döken karışık oldukça boylu ağaç türlerinden oluşan orman vejetasyon tiplerini bünyesinde barındırır. Kıyı kumulları, longoz ormanları ile birlikte İğneada'nın enhassas ekosistemlerini oluştururlar. Kıyı kumulu üzerinde zengin ve ilginç bitki türleri bulunur. Tırmanıcı bitki türleri ormanın en belirgin özelliğidir. Sahil, ön cephe kumul ve sabit kumul bitki örtüleri son derece iyi durumdadır. Göl içlerinde su derinliğinin 50-100 cm olduğu alanlarda yayılış gösteren ve yer yer örtüşü %100'ü bulan bitki topluluğunun baskın türleri *Schoenoplectus lacustris*, *Phragmites australis*, *Thypha domingensis* ve *T. angustifolia*'dır. Floristik kompozisyonu daha zengin olan taban suyu yüksek yarı tuzlu bataklık alanlarda *Bolboschoenus maritimus*, *Cladium mariscus*, *Juncus heldreichanus*, *Sparganium erectum*, *Atriplex patula*, *Chenopodium chenopodioides*, *Spergularia bocconii*, *Leucojum aestivum* (göl zambağı), *Limonium gmelinii*, *Cirsium creticum*, *Polypoğon viridis* gibi bitkiler yayılış gösterir.

Hamam ve Pedinagölleri etrafındaki tatlısu bataklıkları ise Türkiye'de örneğine çok az rastlanan Avrupa-Sibirya tatlısu florasını içermesi açısından oldukça önemlidir. Bu bataklıklarda görülen tehdit altındaki göl kestanesi (*Trapanatans*) ve nilüfer (*Nymphaea alba*) toplulukları yüksek su kalitesinin göstergesi olarak kabul edilir. Dere kenarlarındaki doğal setler boyunca yayılış gösteren kumlu mera toplulukları arasında, Türkiye için yeni bir tür olan *Logfia minimave* nadir görülen bazı *Trifolium* türlerine rastlanır.

Longoz Bitkileri

Kış ve ilkbahar aylarında tamamen sularla kaplı olan yaz ve sonbahar aylarında ise suyu çekilen İğneada Longoz ormanları, oldukça boylu (8-15 metre) karışık orman ağaçlardan oluşan bir floristik kompozisyona sahiptir. Bu karışık ormanları dişbudak, kayın, saplı meşe, sapsızmeşe, ova akçaağacı, çınar yapraklı akçaağaç, üvez, ıhlamur, kızılağaç, mürver, kızılçık, karaağaç ve gürgen gibi ağaçlar oluşturur. Zengin bir orman altı florasına sahip olan bu ormanlar, alüvyal toprakların mikro-organizma faaliyetinin yoğunluğu nedeniyle çevresine göre daha sıcak olup burada yetişen ağaçlar ve diğer bitkiler daha erken vejetasyona başlarlar. Bu ormanların mevcut durumlarını korumaları yüksek taban su seviyesine bağlıdır. Gerek Avrupa'da gerekse Türkiye'de nadir bulunan bu ormanların habitatlarının korunması büyük önem arz etmektedir.

Soğanlı Bitkiler

Alanda çok fazla sayıda bulunan soğanlı bitkiler, ilkbahar ve sonbahar olmak üzere iki farklı mevsimde çiçek açarlar. Bu bitkiler arasında alanda en çok rastlanan siklamen ve iki yapraklı ada soğanıdır. Mavi bataklık süseni ve kardelen daha çok orman içi açıklıklarda bulunurken, orkide türleri ve ters lale ise orman altında sıkça görülür. Longoz ormanlarında suyun bol olduğu kesimlerde ise göl soğanlarını öbekler halinde görebilmek mümkündür.

Kumul Bitkileri

Longoz ormanlarını çevreleyen göl ve bataklık alanlarıyla deniz arasında bir şerit oluşturan kıyı kumulları önemli bir bitki alanıdır. Uzunluğu 18 km'yi bulan bu sahil şeridi en fazla genişliğe, Mert Gölü'nün doğusundan Panayır İskelesi'ne kadar olan bölümde ulaşır. Bugüne kadar yapılan araştırmalarda İğneada kumullarında 46 bitki türü tespit edilmiştir. Bubitkilerden Karadeniz salkımı (*Silene sanğaria*), peygamber çiçeği (*Centaurea cilicica*) ve *Crepis macropus* Avrupa'da yalnızca Trakya'nın Karadeniz sahillerinde görülen endemik bitkilerdir. Alanda yayılış gösteren kum incisi (*Aurinia uechtritziana*), peygamber çiçeği (*Centaurea arenaria*), akyumak (*Crambe maritima*) ve kum zambağı (*Pancratium maritimum*) ise Bern Sözleşmesinde koruma altına alınan nadir bitkilerdir. Kıyı kumullarının gerisinde, kıyı kumulu-bataklık geçişzonunda ise alıç (*Crataegus monogyna*), adi kızılıncık (*Cornus sanguinea*), dağ karaağacı (*Ulmus glabra*), akçakesme (*Phillyrea latifolia*), saplı meşe (*Quercus robur*), karaçalı (*Paliurus splan-christii*), kuş konmaz (*Asparagus acutifolius*) gibi bitkiler yayılış gösterir ve denizden karaya doğru esen rüzgârların kumu içeri taşımasına izin vermeyen yükselti oluşturlar.

Su ve Bataklık Bitkileri

İğneada'da yer alan göller ve çevresindeki bataklıklar birçok su bitkisi türünün yaşam alanıdır. Göl içlerinde su derinliğinin 50 cm olduğu alanlarda yayılış gösteren ve kapallığı yer yer %100'ü bulan bitki topluluğunun baskın türleri *Schoenoplectus lacustris*, *Phragmites australis*, *Thypha domingensis* ve *T. angustifolia*'dır. Bitki çeşitliliği daha zengin olan taban suyu yüksek yarıtuzlu bataklık alanlarda *Bolboschoenus maritimus*, *Cladium mariscus*, *Juncus heldreichanus*, *Sparganium erectum*, *Atriplex patula*, *Chenopodium chenopodioides*, *Spergularia bocconii*, *Leucojum aestivum*, *Limonium gmelinii*, *Cirsium creticum*, *Polygonum viridis* gibi bitkiler yayılış gösterir. Hamam ve Pedina gölleri etrafındaki tatlı su bataklıkları ise Türkiye'de örneğine çok az rastlanan ve Avrupa-Sibirya tatlısu florasını içermesi açısından oldukça önemlidir. Bu bataklıklarda görülen tehdit altındaki göl kestanesi (*Trapa natans*) ile nilüfer (*Nymphaea alba*) toplulukları yüksek su kalitesinin göstergesi olarak kabul edilir. Dere kenarlarındaki doğal setler boyunca yayılış gösteren kumlu mera toplulukları arasında, Türkiye için yeni bir tür olan *Logfia minimave* nadir görülen bazı *Trifolium* türlerine rastlanır.

